

*Otteita artikkeleista Pohjois-Satakunta lehdessä: nro 42, 18.10.1968
"Eläinlääkäri lähikuvassa" nro 22, 17.3.1983 " Piirieläinlääkäri Ossi
Joutsiniemi vihitty riemutohtoriksi"*

OPISKELUSTA

Ossi aloitti oppikoulun Tampereen Yhteiskoulussa ja jatkoi myöhemmin Helsingissä, ja valmistui ylioppilaaksi Helsingin Maanviljelyslyseosta vuonna 1917. Seuraavan kesän Ossi vietti Kiipulassa enonsa Kustaan luona jolloin kypsyi ajatus agronomin uran valinnasta.

Syksyllä hän ehti aloittaa Helsingin Yliopistossa, mutta sota katkaisi aikeet – yliopiston ovella seisojia pyssymies eikä sinne ollut menemistä. Asepalveluksen jälkeen Ossi aloitti jälleen opinnot vuonna 1919 tähtäimenä agronomitutkinto. Syksyn ensimmäisillä luennoilla vierustoveri kuiskasi, että lähdetäänpäs Saksaan opiskelemaan eläinlääketiedettä – ja siitä se alkoi!

Siihen aikaan moni haki koulutuksen Euroopasta, lähinnä Saksasta. Suosituin näyttää olleen Hannover, jossa oli enimmillään yli 50 suomalaista eläinlääketieteen opiskelijaa muodostaen oman ylioppilaskuntansa.

Opiskelu kesti viisi vuotta, Suomessa käytiin kesälomalla elo-syyskuussa. Matka taitettiin laivalla. Sodan jälkeen oli Saksassa pula-aika ja kaikesta puutetta. Naapurimaat lähettivät Saksaan mm ruokatavaraa, jota sitten jaettiin kansalle. Pensionaatin emännälle piti opettaa kaurapuuron keitto, koska kauraa oli totuttu pitämään lähinnä eläinten ruokana. Opiskelu aloitettiin kesällä klo 7 ja talviaikaan tuntia myöhemmin. Ylimmillä asteilla tehtiin myös käytännön töitä. Klinikkaopetusvaiheessa hoidettiin sinne tuotuja sairaita eläimiä. Opiskeluaika oli myös elämäntutkintoa, jossa opittiin täsmällisyyttä, rehellisyyttä, luotettavuutta ja hyvää käytöstä.

Eläinlääkäritutkinnon Ossi suoritti Hannoverissa vuonna 1924 ja piirieläinlääkäritutkinnon Helsingissä 1928. Eläinlääketieteen tohtoriksi hän väitteli Hannoverissa 1932 aiheena "Ermittlungen über die Bekämpfung der

Bangbakterieinfektion der Rinder in Finnland”, joka käsittelee luomatautia, siihen aikaan yleistä tarttuvaa sairautta nautaeläimillä.

Ossi Kangasalla 1924-1932

Helsingin Eläinlääketieteellisessä Korkeakoulussa vietettiin juhlallinen Goldene Promotion – Riemopromootio tohtoriväitöksen 50-vuotistilaisuutena 15. 3. 1983. Promootorina oli Prof. Dr. Hans Merkt Tierärztliche Hochschulesta Hannoverista.

Vierailulla Hannoverissa 1967

TYÖELÄMÄSTÄ

Valmistumisensa jälkeen Ossi toimi ensin kunnan-, sitten piirieläinlääkärinä Iitissä, Kangasalla ja Pieksämäellä. Ikaalisissa hän työskenteli marraskuusta 1940 eläkkeelle siirtymiseensä asti vuoteen 1963 piirieläinlääkärinä ja sen jälkeenkin hän teki paljon

yksityisvastaanottotyötä. Ossi osallistui sekä talvi- että jatkosotiin rintama-alueella hevosten kenttäsaaraloissa. Sotilasarvoltaan hän oli eläinlääkintämajuri.

Eläinten lääkinnässä ja hoidossa tapahtui suurta kehitystä: navetat olivat alkuun pimeitä ja kosteita ja hygienia heikkoa. Maidon tulo oli vähäistä sillä eläinten ruoka oli usein heikkoa ja riittämätöntä. Ossin jäädessä eläkkeelle 1960-luvulla näytti siltä, että hevosesta on tulossa harvinaisuus. Traktorit ja autot olivat aiheuttamassa työttömyyttä näille vetojuhdille ja ihmisten palvelijoille, vaikeivät ne ilmeisesti kokonaan voi hevosta korvata määrättyissä olosuhteissa. Ei hevonen kokonaan häviä!

Työhön kuului myös tarttuvien eläintautien hoito ja ehkäisy, meijereitten maitojen tutkiminen, kanaloitten tarkastus määrävuosin sekä eläinten rokotukset. Ossin aktiivivuosien aikana hänen toimialueellaan oli taloissa paljon karjaa.

Ossi kertoo ajaneensa autolla runsaat puolitoista miljoonaa kilometriä. Tiet olivat usein huonokuntoisia eikä alkuun talvirenkaita ollut olemassakaan – olettekos koskaan ajaneet ketjuilla? Piiriin kuului alkuun jopa kahdeksan kuntaa, joten sairaskäynti- ja virkamatkat olivat pitkiä. Eikä kännykkää ollut helpottamassa yhteydenpitoa työpäivän aikana.

Tekstin koontanut *Ulla Kupila, lokakuussa 2014*